

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

11 De dominica octava ante Pascha.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

ρησὶς ἔκρετοως ἔκυρις ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέ-
 ρα ἀναγινώσκουσι τὸ εὐαγγέλιον, τὸ λέγον, Τότε ὄψεσθε τὸν υἱὸν ἔάν-
 θρώπων, ἐρχόμενον ὅπι τ' νεφελῶν, καὶ πᾶ ἐξῆς. Καὶ τὴν προφητείαν
 ἔπροφήτα Δαυὶλ, τὴν λέγουσαν, Ἰδοὺ θρόνοι ἐτίθησαν, καὶ παλαιὸς τῶν
 ἡμερῶν ἐκάθησε, καὶ βίβλοι ἀνεώχθησαν εἰς κρίσιν, καὶ πᾶ ἐξῆς. Καὶ
 ἀναγινώσκουσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταῦτα τὰ ῥήματα ἔ Χριστοῦ, καὶ τῆς
 προφητείας τῆ Δαυὶλ φωνῆ ξηρᾷ καὶ μεγάλῃ ἀδοντες, ὡσεὶ πάντας ἀκεί-
 ει, καὶ πολλὰς τρέμειν ἐκ τῆ φόβου, Διὰ τὸ πάντας ἀκείει, ὅτι κρίσις
 καὶ ἀνταπόδοσις μέλλει γενέσθαι. Ὅμως ἔευχῶνται σφόδρα τῇ αὐτῇ
 κυριακῇ, καὶ ἐλεημοσύνας ποῖσι πολλὰς, ἔ τὲς ἐχθρὸς ἀγχωρῶσι, καὶ
 Φιλίαν ποῖσι μὲ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Καὶ ἔδαμαῶς θέλδουσι κατακλι-
 νειν, καὶ λοιδορεῖν μὲ τὴν Φιλίαν, ἔτε μνησικακεῖν ἐν ὅλῳ τῶ βίῳ
 αὐτῶν, Διὰ τὸ ἀκείει ἔ Πάυλ, λέγοντι, ἔτε κλέωτης, ἔτε λοι-
 δορο, καὶ πᾶ ἐξῆς, βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσασθαι. Καλεῖται ἐπι αὐ-
 τη ἡ κυριακῇ ἔ κρεοφαγεῦσαι, ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δῶτακρέουσι τὸ κρέ-
 ας, ὅτι τῇ ἐπαύριον, τετέσιν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς σελήνης ἀρχοῦται νηστει-
 ειν δὲ τῆ κρέατος μόνον, καὶ ἐοδίειν ὡὰ, ἔ γάλα, καὶ τυρὸν, καὶ βῆτερον,
 καὶ ὅσαι ἄλλα ἀλείματα, ἃ παρέρχονται δὲ κρέατος ὅλην τὴν ἐβδομάδα.
 Τῇ ἡμέρᾳ ἔ Κρόνος, καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἡλῆς, ἡπὶς καλεῖται καὶ κυριακῇ
 ὀγδόη πρὸς τὸ πᾶχα, ἐβδομάς ἡ ἐβδόμη πρὸς τὸ πᾶχα.

ΚΕΦΑΛΙΑ.

Περὶ τῆς ὀγδοῆς κυριακῆς καὶ ἐβδομάδος ἐβδομηῆς
 πρὸς τὸ πᾶχα.

Η Ὀγδοῆ κυριακῇ πρὸς τὸ πᾶχα καλεῖται τυρινῆ, Διὰ τὸ ἐοδί-
 ειν τυρὸν καὶ ὡὰ, πᾶν ἄλειμα, καὶ χαίρειν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σφό-
 δρα τὲς Ἑλληνας, ὅτι τῇ ἐπαύριον ἡμέρᾳ, τετέσιν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς σε-
 λήνης ἀρχοῦται νηστειν. Καλεῖται ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐξορία τῆ Ἀδάμ,
 Διὰ τὸ ἀναγινώσκειν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν ἐξορίαν τῆ Ἀδάμ, τε-
 τίσι, πῶς ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Ἐυα ἔφαγον δὲ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως,
 πῶς Διὰ τὸ λειμαργίαν ἐξορίστησαν δὲ τὸ πᾶραδείσῃ, πῶς πα-
 ρήκασαν

dicij Domini nostri Jesu Christi. Ideo, quòd die illa illud legant Eu-
angelium, quod hæc verba continet: Tunc videbitis filium hominis
venientem in nubibus, & quæ sequuntur. Nec non prophetiam Da-
nielis dicentem: Ecce Throni positi sunt, & antiquus dierum conse-
dit, librique ad iudicium aperti sunt, & quæ sequuntur. Legunt au-
tem hæc tum ipsius Christi, tum Danielis Prophetæ verba in eccle-
siâ, voce communi & magna cantando, ita ut nemo non audiat; multi
etiam contremiscant, impulsivi timore, ex eo, quod iudicium & retri-
butionem futuram ex prælectis intelligant. Adhæc hac ipsa dominica
crebrò convivia agitant, eleemosynas plurimas distribuunt, inimicis
condonant, amicitia vincula per inimicitias dissoluta iterum conne-
ctunt, condemnare alios, conviciis post redintegratam amicitiam de-
nuo incessere, injuriarum vel semel per omnem vitam meminisse,
procul à se futurum asseverantes. Et id ob effatum Pauli, quo neque
furem, neque conviciatorem, nec reliquos ibidem indicatos regni Dei
hæreditatem adituros edicit. Adde quod dominica hæc quoque à car-
nium esu nomen obtineat, quia hac ipsa die omnes carnes paratas con-
sumunt, sequenti enim, hoc est, die Lunæ ab ipsis carnibus, & qui-
dem solis, abstinere incipiunt; ovis interim, lacte, caseis, butyro &
similibus unctis sive alciimatibus, quæ à carne ortum habent, per in-
tegram hebdomadam victitantes. Die Saturni verò & solis, quæ eti-
am dominica octava, septimana verò septima ante Pascha vocatur,

CAPIT XI.

DE

Dominica octava, & septimana sep-
tima ante Pascha.

Octava dominica ante Pascha à caseis nomen habet, eò quod case-
is, ovis & aliis hujus generis unctis sive alciimatibus vescantur.
Lætantur vero hac ipsa die Græci supra modum, quòd die sequenti,
Lunæ dicta, jejunium inchoaturi sint. Appellari quoque consuevit hic
dies relegatio Adami, quia eapse die historia ejectionis Adami legitur,
hoc est, quomodo Adam & Eva à fructu cognitionis sibi non tem-
perando, ob gulæ incontinentiam Paradiso ejecti, & ob negle-
ctum

ρήκυσαν τὸ πρῶτον τὰ θεῶν, καὶ διὰ τὰ ἐδώχθησαν. καὶ ὅτι μὲν
τὴν ἐξουσίαν ἐκείθισεν ὁ Ἀδάμ κατ' ἐναντίον τῶν ἄγγέλων, Ἐκλαίει,
πῶς ἐπατήθη διὰ τὴν λειμαργίαν, πῶς ἐγένετο δὲ διὰ τὸ
λαθῆναι τὴν λειμαργίαν, πῶς ὁ πρῶτον βασιλεὺς, νῦν δὲ διὰ τὸ
λαθῆναι ἐχρημάτισε διὰ τὴν λειμαργίαν, ὡς ἐρμηνεύει ὁ Θεὸς
Χρυσόστομος περὶ νηστείας, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς
αὐτοῦ. πῶς ὁ Ἐσαυ διὰ μικρῶν ζῴων πρῶτα καὶ πρῶτα. πῶς οἱ
Ἑβραῖοι διὰ τὸ ὑπερμεῖν κρέας φαγεῖν, ἔφαγον, καὶ ἦλθεν ἡ ὀρ-
γὴ τῶν θεῶν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπώλοντο δεκαπέντε χιλιάδες ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, διὰ τὴν ὑπερμεῖν κρέας, καὶ ἔπρα-
ν μύρια πιαῦτα. Καὶ τὰτα ἐνεκα ποῖσιν μεγάλας ἐλεημοσύνας, καὶ
τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν συγχωρῶσιν, ὡς περὶ πτωχῶν, καὶ τὰ νῦν ποῖσιν,
ἵνα ὡς καθαροὶ τῆ καρδίας, ὅταν ἀρχοῦμαι νηστεύειν.

Περὶ τῶν, πῶς ἀρχονται νηστεύειν.

Αρχονται ἡ νηστεύειν τῇ ἡμέρᾳ τῆς σελήνης, τουτίστιν, ἐν τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῆς ἐβδόμης ἐβδομάδος πρὸ τοῦ πάχα. Καὶ νηστεύουσι πέντε
ἡμέρας, τετάρτη, ἡμέρα Σελήνης, ἡμέρα Ἀρεῶν, τῇ ἡμέρᾳ Ἑρμῆ,
τῇ ἡμέρᾳ τῆς Διὸς, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀφροδίτης. Νηστεύουσι ἡ ξηροφα-
γῶντες, τετάρτη, ἐπίσιν κυάμους, λαθύμα μὲν ὄξος, λάχανα κα-
λάζουσι μετὰ ὕδατος, καὶ ἐπίσιν μὲν ὄξος. Σαφίδας, σύκα, μήλα
ξηρὰ, ἄπια ξηρὰ, καὶ μέλι. Ταῦτα πάντα κοχλάζουσιν ὁμοῦ, καὶ
ἐπίσιν μὲν τὸν καρπὸν, τὸν ἡ ζῶμον πίνουσιν ὡς οἶνον, καὶ ἔπρα-
ντα. Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρόνου, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἡλίου, ἥ τις καλεῖται
κυρεμακῆ, ἐπίσιν ἔλαιον, πίνουσιν καὶ οἶνον, καὶ τὰτα τῶν τρεῶν καθ' ἐκά-
στην ἐβδομάδα διάγουσιν, ἕως τῆς πάχα.

ΚΕΦΑΛ

Etum divinum mandatum in exilium missi sunt; quomodo Adam post expulsiōem, è regione paradisi confidens, miseriam suam deploravit, quomodo gulæ vitio seductus servus sathanæ per intemperantiam factus, &, qui modò rex erat, jam servus diaboli per eam incontinentiam redditus sit. Sicuti hoc ad hunc modum explicat Divus Chrysostomus De jejuniō, Et Magnus Basilius in Asceticis suis. Quem admodum Esau ob vile aliquod pulmentum primogenituræ jus perdidit. Sicuti Israelitæ, carnis comedendæ cupidine flagrantēs, ederunt quidem, at effervescente ira divina, una die quatuordecim millia, quæ animam, quæ corpus propter immoderatum carnis desiderium interierunt. His subjunguntur & alia hujus generis prope sexcenta. Quæ causa etiam multas elemosynas distribuunt, inimicis etiam suis offensas omnes remittentes, &, quæ supra recitavimus, etiam hoc tempore observant, ut ita mundo corde jejuniū auspiciantur.

Quomodo jejunare incipiant.

EXordiuntur vero jejunia sua die Lunæ, hoc est, die prima hebdomadis septimæ ante Pascha. Jejunantque dies quinque, hoc est, die Lunæ, Martis, Mercurii, Jovis, Veneris. Jejunium autem hoc consistit in aridorum ciborum usu, hoc est, fabas, cicerculam cum aceto comedunt, olera coquunt cum aqua, & cum aceto comedunt; uvas passas, ficus, poma arida, pira siccata, cerasa tosta, nec non mel. Quæ omnia simul coquunt, ac fructum quidem cibi, jusculum verò potûs loco adhibent instar vini, & alia similiter peragunt. Die Saturni verò & Solis, quæ est dies dominica, oleum edunt, & vinum bibunt, & hac ratione per reliquum usque ad festum Paschæ tempus, singulis septimanis victitant.